

Durham 8.2.88

Æoni eför,

Þakka þér fyrir bréf þitt d. 3.2. 1988. Ég veit þér ver og miður ekkert um þau innisgli eða þringa, sem þú nefnir í bréfi þínu.

Stíðastlíðit sumar er Bryndis nefndi þetta við mig (eftir að mig minnir, að hafa opnað skápinu vintra meginu við þann umrædda, til að ég gæti lítið á vörir). Þú sagði ég hermi að líklegt væri að Kristján gæti haft þessa hluti, þar sem hann hefur sagt mér, að hann væri að skota innisgliu frá Skálholti. Bryndisi minnir, ef hún segir að ég hafi séð þringana, eða innisgliu hjá Kristjáni, en það hefur ég alls ekki!

Aftur á móti, nefndi Kristján við mig, vort áður en hann dó, að hann hefði tekið að sér, að leysa innisglunum frá Skálholti. Þetta nefndi hann í sambandi við grun mína um innisglu frá Þrósi. Hann vildi að ég hefði samband við hann síma um sumarið til að ég gæti skotað þau. En ið þú varst ekki, þú ert á Stóru Borg, og er við hettum þar, fittli ég að Kristján hefði farið undir lekrishendur í Þandarkjunum.

Annad veit ég ekki um þessi innisgli, en það má gjarna útiloka mig, sem þann er gæti hafa fjarlest gripina, þar sem mér hefur ekki vort freyst fyrir lyklu, alinnu, þú en stíðastlíðit sumar, ein og vera þér! og ég hef aldrei átt vindi í

þessan skáp.

Það er ávallt leiðinlegt er hlutur tinnast af sýnum, þó ég viti um mörg dæmi þess í fjöðrningsáfinni, þar sem gestu konum þessu þessu, sýsturnir frá öðru þessu er var barn og kom oft á viku til að skoða sýnið. Þegar hlutur þessu er lokað skápum, er næstast að biðja þá sem líkluöld hafa, að myna að rífa upp fyrir hvar þeir (þau) hafa opnað þessan skáp.

Vona svo að þú megi komast til botns í þessu leiðinlega máli - sem ég mun ekki nefna við meira óvirkandi.

Með bestu kveðjum

Vilhjálmur Önn.